

Filosofie ‚čistá‘ a aplikovaná

Filosofie je svou nejvlastnější povahou reflexí (a to systematickou, radikální a principiální reflexí); to ovšem předpokládá, že je vždycky reflexí něčeho jiného, buď nějaké fyzicky uskutečňované aktivity, anebo nějaké myšlenkové aktivity. (Filosofie nemůže být ze zásadních důvodů reflexí něčeho předmětného, nejen fyzicky předmětného, ale ani intencionálně předmětného.) V případě, že určité filosofické myšlení reflektuje (= podrobuje své reflexi) své vlastní myšlenkové výkony, tj. své vlastní reflektování, můžeme mluvit o čisté nebo také ryzí filosofii. Žádná filosofie nemůže začínat „čistě“ („ryze“), ale k tématice a problematice čistě (ryze) filosofické se musí někdy dost obtížně propracovávat. Na druhou stranu ovšem také platí, že žádné filosofování se neobejde bez vědomé nebo nevědomé akceptace určitých ryze (čistě) filosofických rozhodnutí; proto také jest a zůstává vždy aktuálně platným úkolem ryzího (čistého) filosofování zkoumat a odhalovat zejména ona nevědomá filosofická rozhodnutí, jaká lze (spolu s vědomými) najít v každém filosofickém podnikání, které se primárně zabývá něčím jiným, nějakými jinými aktivitami (ať už myšlenkovými nebo fyzicky prováděnými). – Jak je zřejmé, liší se značně ono pomocné rozdělení filosofování na „ryzí“ („čisté“) a aplikované od zdánlivě podobného rozdělování třeba matematiky na „čistou“ a „aplikovanou“.

(Písek, 150609-2.)